

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Veniat dilectus meus in hortum suum, ut comedat fructum pomorum
suo[rum].

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

RVP. IN CAN.CANT. CA. III
siam de multitidine gentium.

CAP. V.

Veniat dilectus meus in hortum suum,
ut comedat fructum pomorum suorum.

Vt dilectus meus mihi loquitur, ita est: Ego
hortus, ego fons hortorum, ego fons signatus, e-
go gratia eius puteus aquarum uiuentium, & e-
missioes meæ paradysus malorum punicorum.
Veniat ergo ipse in hortum suum, ut comedat
fructum pomorum suorum.

Non, quomodo Eua inuitauit virum suum, ego
inuitito dilectum meum? Illa inuitauit virum su-
um ad comedendum pomum, non suum, pomum
alienum, pomum interdictum: ego inuitito dilec-
tum meum ad hortum suum, ad comedendum
fructum pomorum, non alienorum, sed fructum
pomorum suorum, quemadmodum dicit meus
cibus est, ut faciam uoluntatem patris mei, quæ
uidelicet uoluntas patris salus & uita est gene-
ris humani, quod ipse plasmavit, quod benedi-
xit, quod perditum reparauit. Et quid tam pro-
prie suum inter omnes fructus pomorum suorum,
quam ego, quæ sum prima de primicis pomorum,
imo etiam fons hortorum? Veniat igitur in huc
hortum suum, & me transferendo in illuc tertiu-
m cœlum, in illu[m] tertium paradysum, quo abi-
bit, quo me uidente, ascendit, comedat fructum
pomorum suorum: perficiat usq[ue] in finem per-
ducat gratiam eorum, quæ in me celebrata sunt
operum suorum. Ex quo in cœlum abiisti, cre-
bro reuerteris in illum, quem dicis, paradysum
primicis, quæ optima sunt inter primicias carūdem

Ioan. 4

2. Cor. 12.
Actu. I.

COMMENTAR. LIB. IIII. 64

emissionum mearum. Tot enim iam comedis
fragmina malorum punicorum, quot beatas a-
nimas martyrum confessorumque tuorum hinc
assumis, & transfers in illud uitæ sempiternæ se-
cretum. Quando ita uenies in hunc hortum tu-
um, ad istum quem dicis fontem hortorū? Quā-
do ita uenies ad me, ut ubi tu es, illuc ego tecum
sim.

Ioan. I. 4.

Veni in hortum meum, soror mea spon-
sa, messui myrrham meam cum aromati-
bus meis. Comedi fauum cum melle meo
bibi uinū meum cū lacte meo. Comedite
amici, & bibite, & inebriamini charissimi.

Omnia quæ generi humano ad salutem siue
restaurationem ipsius erant necessaria, ego te si-
lente perfeci, soror mea sponsa: nunc me quies-
cente tibi debetur aliqua eiusdem operis portio
tua. Quid tantum ad requiem tuam festinas?
Ego nascendo, moriendo, resurgendo, & in coe-
lum ascendendo, salutem mundi operatus sum:
nūc cum amicis & testibus meis te superesse o-
portet, & omnium quæ facta sunt idoneum per-
hibere testimonium, cum necessaria operatione
signorum atq; uirtutum. Diligenter auscultet
amici, & enarrant omnibus nuptiarum nostra-
rum filij, quatuor ista quæ facta sunt, quia ue-
ni in hortum meum, & quia messui myrrham
meam cum aromatibus meis, & quia comedi fa-
uum cum melle meo, & quia bibi uinū meū cū
lacte meo. Descendendo q̄ppe in uterū tuum, &
assumendo carnē ut uerushō nascerer, q̄ uerus